

lysningerne længere end nødvendigt af hensyn til formålet med udvekslingen, jf. forordningens artikel 21, stk. 11. Det er i den forbindelse i forordningens artikel 21, stk. 12, præciseret, at det påhviler de medlemsstater, der hverken behandler oplysningerne ved hjælp af edb eller indfører oplysningerne i et register, at træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af de i artikel 21 nævnte forpligtelser og sørge for effektiv kontrol.

Dublinforordningens artikel 21, stk. 10-12, svarer indholdsmæssigt til Dublinkonventionens artikel 15, stk. 8, 9 og 11.

Ifølge Dublinforordningens artikel 22, stk. 1, forpligter medlemsstaterne sig til at meddele Kommissionen, hvilke myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af forordningen, og til at sørge for, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger, overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere inden for de fastsatte frister.

Der fremgår endvidere af artikel 22, stk. 2, at der efter proceduren i artikel 27, stk. 2, skal fastsættes regler vedrørende indførelsen af sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i artikel 22, stk. 1, nævnte myndigheder til brug for fremsendelse af anmodninger og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen. For en beskrivelse af proceduren efter artikel 27, stk. 2, henvises til afsnit 3.2.7.

Det følger af Dublinforordningens artikel 25, stk. 2, at anmodninger og svar skal sendes ved hjælp af metoder, som giver bevis for modtagelsen.

Ifølge Dublinforordningens artikel 23 kan medlemsstaterne indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af forordningen for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Aftalerne kan vedrøre udveksling af forbindelsesofficerer og forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere.

Medlemsstaterne er i den forbindelse forpligtede til at underrette Kommissionen om indgåede bilaterale aftaler i henhold til bestemmelsen med henblik på, at Kommissionen kan kontrollere, at aftalerne ikke strider mod forordningen.

3.2.6. Fristberegning

I Dublinforordningens artikel 25 beskrives, hvordan de frister, der er fastsat i forordningen, beregnes. Det fremgår heraf, at når en frist, der er udtrykt i dage,

uger, måneder eller år, og skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen.

For så vidt angår tidspunktet for en frists udløb fremgår det, at en frist, der er udtrykt i uger, måneder eller år, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge, måned eller år er samme ugedag eller dag i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag.

Endelig fremgår det, at lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage medregnes ved beregningen af fristerne.

3.2.7. Proceduren efter Dublinforordningens artikel 27, stk. 2

Af Dublinforordningens artikel 27, stk. 1 og 3, fremgår det, at Kommissionen bistås af et udvalg, der selv vedtager sin forretningsorden.

Det i artikel 27 nævnte udvalg modsvarer det udvalg, der er nedsat i medfør af Dublinkonventionens artikel 18.

I Dublinforordningen henvises der en række steder til, at nærmere regler kan fastsættes efter proceduren i forordningens artikel 27, stk. 2. Af Dublinforordningens artikel 27, stk. 2, fremgår det, at ved henvisning til dette stykke skal artikel 5 og 6 i afgørelse 1999/468/EF anvendes. I den forbindelse er det endvidere anført, at perioden i disse artikler fastsættes til tre måneder.

Af artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EF-Tidende 1999 nr. L 184, side 23) fremgår det, at Kommissionen bistås af et såkaldt forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Endvidere indeholder artiklen en beskrivelse af den procedure, Kommissionen skal anvende i forbindelse med forelæggelse af udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, herunder udvalgets rolle i forhold til Kommissionens mulighed for at vedtage de påtænkte foranstaltninger. Endvidere beskrives Europa-Parlamentets og Rådets kompetencer i forhold til proceduren for vedtagelse af de påtænkte foranstaltninger.